

Så det ville rent faktisk være en udvikling, hvis alle fire pinde blev vedtaget.

Dorte Bennedsen (S):

Jeg har ikke haft lejlighed til at kommentere de forslag til vedtagelse, der er fremsat, og jeg skal derfor sige, at ingen af de forslag, vi har set i dag, kan Socialdemokratiet stemme for.

Men jeg vil godt føje til, at det forslag, vi har mest sympati for, så udpræget er SF's, for deri ligger der nogle holdninger og nogle intentioner, som vi synes er rigtige. Men det har altså nogle pinde, som vi må sige at vi ikke kan støtte, for det er ikke ting, man beslutter i form af et forslag til vedtagelse; det er noget, hvor man må overveje, om det kan lade sig gøre eller det ikke kan lade sig gøre, f.eks. med hensyn til at inddrage enkeltpersoner osv.

Der er en række ting dér, som ikke er egnede til den form for beslutning, men jeg vil benytte anledningen til at kvittere for de gode intentioner, der ligger bag SF's forslag.

Frank Dahlgaard (KF):

Da det for 5-6 år siden var Maastrichttraktaten, der var fremme i EU-spørgsmålet, var den store sag jo Den Økonomiske og Monetære Union. Og det interessante dér er jo konsekvenserne af den, og jeg er ikke i tvivl om, at de er langt mere vidtgående, end det er kommet frem indtil nu, men det får vi jo at vide hen ad vejen, for det ser ud til, at den træder i kraft.

Da vi så denne gang har Amsterdamtraktaten, er det store enkeltnummer Schengen med afskaffelsen af grænsekontrollen og med politisamarbejdet, uanset om man på forhånd her i Folketinget er gået ind i det på et mellemstatsligt plan. Og også her ville det jo være fint, hvis man virkelig kendte konsekvenserne af det, man er gået ind i, men det er jeg bange for at man ikke gør.

Jeg synes, det fremgik af den korte debat forud for folkeafstemningen den 28. maj, at der ikke mindst var en række forhold med hensyn til grænsekontrollen, som ikke var kommet frem, og som, når den nu falder væk, giver en række problemer – som grænsekontrollen i realiteten løste – med hensyn til baglandspatruljens effektivitet, som er fin i øjeblikket, fordi baglandspatruljen netop spiller sammen med grænsekontrollen med hensyn til at afsløre svindel med dagpenge, der foregår ved, at man hæver dagpenge herhjemme, men arbejder i udlandet, med hensyn til det store spørgsmål

om den veterinære kontrol og risikoen for øget svinepest, med hensyn til kontrol af lastbilchaufførers køre- og hviletidsbestemmelser og med hensyn til konsekvenserne af øget østbandekriminalitet i Sønderjylland osv. osv.

Dér er der kommet ting frem, som man kan diskutere, men hvor vi ikke har fået belyst konsekvenserne, og dér kunne jeg jo have ønsket, at man var gået mere åbent og positivt ind det, end denne debat har givet udtryk for, og havde sagt: Jamen så lad os da få taget nogle initiativer – og det må naturligvis være fra regeringens og embedsapparatets side – der mere fyldestgørende end nu belyser de forskellige konsekvenser af, at man er gået ind i Schengensamarbejdet, at personkontrollen ved grænsen forsvinder, med det, som deraf følger, og af det øvrige politimæssige samarbejde omkring disse registre: SIS og det supplerende SIRENE-politisamarbejde. For her er jeg ligesom en række andre i Folketingssalen ikke tryk ved den kontrol, der er med disse registre og med de supplerende oplysninger i forbindelse med SIRENE.

Der har jo bl.a. på baggrund af Danmark Radios Polaroidredaktions udsendelser været en debat om disse forhold: om politisamarbejdet og om registersikkerheden – eller rettere sagt mangelen på den – og ikke mindst om mangelen på kontrol med det til SIS-systemet tilknyttede såkaldte SIRENE-politisamarbejde. Og dér er det jo kommet frem, at der har været en hemmelig arbejdsbog eller manual, eller hvad man nu kalder det; men jeg ved ikke, om den er hemmelig mere, for den er jo blevet afsløret, idet den er blevet lagt frem på Internettet.

Derfor vil jeg da spørge justitsministeren helt konkret: Hvad sker der nu med de journalister, som jeg synes traf den rigtige beslutning, nemlig at offentliggøre dele af SIRENE-håndbogen, som jo var fortrolig? For det er vel i strid med straffelovgivningen, så hvad sker der på det område?

Og så vil jeg spørge, om ministeren finder, at kontrollen med hele sikkerheden omkring det her system med hensyn til oplysninger, hvad enten de kører ind på det nationale eller det centrale SIS-registersystem, eller de kører som supplerende oplysninger med telefaxer og telefonsamtaler og andet, som jo også hurtigt kan blive så omfangsrigt, at det har en registerkarakter, om den kontrol er tilfredsstillende, eller